

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. Justus autem meus ex fide vivit. Heb. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Iustus autem meus ex fide vivit. Heb. 10.

1. **C**onsidera, quàm beati sint omnes illi Iusti, quos Dominus hoc loco tanto affectu suos vocat. *Iustus meus.* Sunt quidam Iusti, sed non ipsius, quia non sunt veri Iusti, sed tantum apparentes. Sunt tantum Iusti opinione suà. *Ignorantes DE Iusticiam, & suam quærentes statuerè.* Rom. 10. 3. Vel sunt Iusti opinione hominum. Isti non vivunt ex fide, vivunt ex vanitate, superbià, ambitione, avaritià. Ex fide vivunt illi, quos Dominus hinc vocat Iustos suos. *Iustus autem meus ex fide vivit.* O situ quoque fores de his fortunatis! Roga, ut tantà gratià te dignum reddat, esse scilicet Iustum suum; quia quæcunque alia Iustitia habet equidem gloriam, sed non illam, quæ sit alicujus momenti. *Habet gloriam, sed non apud DEUM.* Rom. 4. 2.

2. Considera, qualis sit fides, quæ vivere Iustos suos Dominus affirmat. Illa est, quæ fides viva nominatur, id est, charitate flagrans erga DEUM. *Fides, quæ per charitatem operatur.* Gal. 5. 6. Quæ enim talis non est, fides mortua est, & ideo quomodo vitam dabit, quæ caret ipsa? Ceterum, scilicet rationem, quare dicatur Iustus ex fide vivere, & non potius ex charitate? quia prima est fides, quæ dat vitam animæ. Quæ enim est vita animæ? nonne DEUS? porrò fides hunc animæ primò jungit. *Accedentem ad*

DEUM oportet credere. Rom. Proinde sicut dicitur vita corpori corde procedere, quia primum est quod animam corpori jungit, ita citur vita animæ à fide proficisci. prima est fides, quæ DEUM cum copulat. Nunc igitur vide, quæ licitè ista servanda sit fides. Cui diendæ sunt utique etiam reliquæ virtutes, Charitas, Patientia, Prudentia, Temperantia, prout custodiuntur. Tera corporis membra, quæ etiam concurrunt ad dandam illi vitam. singulari studio custodienda est fides, quia ista dici potest cor animæ. *Custodiã serva cor tuum, quia ex ipso procedit.* Prov. 4. 23. O quantà licitudinæ omnis in hac materia est pellenda tentatio! scio equidem, cur illa nolentem infestat, id non magis curandum. Quotidie tenore Domino solitas protestationes, invocata, amplectere, adora illum, dicere etiam ad probum inimicorum illi perare fidem, & tum ne cures, quidquam cogitatio in contrarium suggerat. de reliquo tam perniciosas cogitationibus omnem aditum interclude. Ab horre ab illorum commercio, quæ rebus fidei interdum patiuntur excidere sibi verba audacia, ne dicam temeraria scandala, fuge illos. Ne simas implicari animum illis difficultatibus, quas propter ingenium capies, sed propter ignorantiam non dissolves. Cui

par reverenter inclina in obsequium fidei, & dic, quò non pertingit mentis tuae acies, eò penetrasse magna doctrina sanctos Hieronymum, Ambrosium, Augustinum, Thomam, & tot alios, quibus subscribis. *Qui descenderunt mare in navibus* (& non lintre parvulo, qualis est tuus) *facientes operationes in aquis multis, ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.* Pl. 126.

3. Considera non solum dici vivere aliquem virtute illius, quod vitam generat, sed etiam illius, quod nutrit. Ita Cameleon dicitur aurà vivere, serpentes toxico, accipitres rapinà. Et ideo ecce aliam causam, cur justì sui ex fide vivant. *Iustus autem meus ex fide vivit.* Quia fides sicut anima dedit vitam, ita eandem etiam nutrit, & quòd consequens est, roborat. Unde enim omne principium statùs deterioris in animà, si bene observes? ex aliqua debilitate fidei. Qui solidà fide nititur, quàm facile superat, quidquid ipsum avertere à DEO potest! Sufficit intellectum consistere firmum in verbo veritatis. Ecce stantem pariter voluntatem in virtute DEI. Veniat, quisquis velit, ad faciendum insultum, omnes vincet per arma justitiae à dextris & à sinistris. 2. Cor. 6. Non curat prospera, quae sunt à dextris, non cedit adversis, quae sunt à sinistris. quia in utrisque eadem habet firmam, identidem suggerentem, nihil aestimandum nisi aeternum. At qui fidem habet infirmam, ceu panem exigui alimenti, o quam languet! Vide ergo, quid agen-

dum, ut fides tua sit, qualem esse oportet. Auge illam lectione librorum spiritualium, quae ad id possunt conducere (maximè de vitis sanctorum) sed ante omnia crebrò illum à DEO postula: quia si quidquam est è singularibus DEI donis, fides est. *Dabitur illi fidei donum electum.* Prov. 3. 28. Non est illa ordinarium donum, sed electum.

4. Considera nec in isto totum finiri, sed insuper dicit Dominus justos suos ex fide vivere, quia fides non tantum illorum est cibus, sed etiam cibus ordinarius. Nemo dicitur illo cibo vivere, quem fortè semel sumit, sed quo ordinariè pascitur. Oportet igitur ordinariè nutriri ex fide adeò, ut non solum illa sit cibus tuus, sed aliquando sit unicus. Quid velim, intellige. Succedunt in animà tempora quadam, quibus misera vel aliud de caelo alimentum non accipit, aut ad accipiendum non est aprè disposita. Desunt visitationes Domini, desunt lumina, desunt solatia, desunt lacrymae. Interim quid illi in eo statu agendum? vivendum ex solà fide. *Scio, cui credidi.* Sus deque vertatur mundus, transferantur montes in cor maris. Pl. 45. Phantasia turberetur, obnubiletur intellectus, refrigescat voluntas. Verbum Domini deficere non potest. *Veritas Domini manet in aeternum.* Pl. 126. hoc sufficere nobis debet ad fortiter persistendum in bono capto. Vide ergo, quanta colligenda sit fidei annonae, ut durare possis in statu egestatis. Si fides desit, nec momentum durabis.

Si non credideritis, non permanebitis. maximè, cum alius panis deest.
 Psal. 79. Fides vitam animæ dedit. *sine autem mens ex fide vi-*
 Fide quoque servanda est, sed tunc *vit.*

V.

Estote parati, quia, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet. Lu
 12. 40.

1. **C**onsidera Christum Dominum nostrum, quoties de Judicio tam particulari quàm universali loqui consuevit, serè semper usurpasse titulum Filij hominis. *Mutet Filius hominis Angelos suos.* Math. 13. 38. *Uidebunt Filium hominis in nube.* Luca 21. 27. *Videbitis filium hominis venientem in nubibus.* Matth. 26. 65. *Ita erit adventus Filij hominis.* Matth. 24. 27. Neque hoc mirum esse debet. Errat humillimus, & idcirco cum esset illi loquendum de rebus admodum gloriosis, modestiâ temperavit, non solum loquendo quasi de tertiâ personâ, sed etiam verbis utendo tam moderatis, quàm fieri posset salvâ veritate. Ecce igitur rationem, quare Dominus hoc loco speciatim se Filium hominis appellet. *Estote parati, quia quâ horâ non putatis, Filius hominis veniet.* Loquitur hic de Judicio tam universali quàm particulari, quod ad ipsum pertinet, cum sit æqualiter constitutus *Judex vivorum & mortuorum.* Act. 10. 42. Vivorum judicio particulari, cum morientur. Mortuorum judicio universali, cum resurgent. Et ideo præcipue filium hominis se vocat ad opprobrium hominum, qui tunc

maximè, eum edictum aliquod potestatis suæ promulgant, emendent aut multiplicant titulos superborum. forsan, cum audis Filium hominis, non concipies terroris, quasi in judicio negotium tibi sit cum homine simili, & quem proinde vel decipere vel effugere, vel corrumpere, vel placare facile possis. Sed, si rectè quantum aberras à vero! si Christus, cum de Judicio agitur, magis quàm aliàs se filium hominis nominat, signum est, tunc etiam magis quàm alias opera facturum, quæ plus quàm hominem ostendant.

2. Considera, si ex mandato Christi paratus esse debés ad judicium universale, quod respectu tui adhuc longius abesse potest, multò magis paratus esse oportere ad judicium particulare, quod non potest non esse proximum. Ideo de hoc dici putat: *Estote parati, quia, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet.* Advertisti loquendi modum, non ait: *Parati estote,* sed *Estote parati.* Quia hæc est summa stultitia, vel punctum perdere temporis præciosi, quod DEUS tribuit, ut ad mortem te præpares. Illa & non alia fuit stultitia quinquæ virginum fatuatum. Quid tibi videretur?